

Sygn. akt VI GC 252/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Protokolant: st.sekr.sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: W. L.

przeciwko: R. J.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego R. J. na rzecz powoda W. L. kwotę 94.306,56 zł (dziewięćdziesiąt cztery tysiące trzysta sześć złotych pięćdziesiąt sześć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 4 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.779 zł (cztery tysiące siedemset siedemdziesiąt dziewięć złotych) tytułem kosztów postępowania,

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego R. J. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Rzeszowie kwotę 3.537 zł (trzy tysiące pięćset trzydzieści siedem złotych) tytułem opłaty sądowej od pozwu, w części której powód był zwolniony.

. akt VI GC 252/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 września 2014 r.

Powód W. L. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe (...) w R. domagał się zasądzenia od pozwanego R. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w Ł. kwoty 94.306,56 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 4 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania.

Uzasadniając pozew powód podał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pozwany będący wykonawcą robót budowlanych zlecił mu jako podwykonawcy wykonanie robót budowlano remontowych w postaci zakupu i montażu płyt termicznych oraz zakupu i montażu blach trapezowych nad obudową, a także montażu obróbek blacharskich. Przedmiotowe prace były wykonywane przez powoda w okresie od 8 do 21 stycznia 2014 r. w magazynie (...) na terenie (...) S.A. Oddział w R., który pełnił rolę inwestora. Po zakończeniu prac, co miało miejsce w dniu 21 stycznia 2014 r., sporządzony został protokół wykonanych robót, do których jakości nie zgłoszono żadnych zastrzeżeń. Całkowita wartość wykonanych przez powoda robót wyniosła 94.306,56 zł i na taką kwotę wystawiona została faktura VAT nr (...).

Pomimo skierowanego do pozwanego wezwania do zapłaty należności za wykonane roboty powód nie otrzymał do dnia wytoczenia sporu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 18 czerwca 2014 r. Sąd Okręgowy w R. nakazał pozwanemu zapłatę kwot zgodnie z żądaniem pozwu. Sprzeciw od tego nakazu wniósł pozwany domagając się oddalenia powództwa oraz za sądzenia od powoda na jego rzecz kosztów postępowania. Pozwany w pierwszej kolejności podniósł zarzut potrącenia kwoty 94.307 zł stanowiącej wartość przedmiotu sporu stwierdzając, że wykonywał na rzecz powoda roboty budowlane w R. przy ulicy (...) na podstawie umowy z dnia 10 września 2013 r., nr (...), za które wystawione zostały dwie faktury na kwoty 67.650 zł i 66.420 zł, których powód nie zapłacił. W związku z powyższym pozwany złożył mu oświadczenie o potrąceniu wzajemnych wierzytelności w formie pisemnej, za pismem z dnia 9 lipca 2014 r.

Pozwany nie kwestionował faktu wykonania robót budowlanych przez powoda na jego rzecz, wystawienia za te roboty faktury na kwotę 94.306,56 zł (brutto).

Z ostrożności procesowej pozwany, w przypadku uznania powództwa, wniósł o nie obciążanie go kosztami postępowania z uwagi na treść art. 101 kpc, albowiem w jego ocenie nie dał powodu do wytoczenia powództwa, a także uznał roszczenie jeszcze przed skierowaniem sprawy na drogę postępowania sądowego.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Okolicznością przyznaną przez pozwanego był fakt wykonania przez powoda robót budowlanych w Ł. za które, na podstawie protokołu odbioru wykonanych robót, wystawiona została faktura VAT nr (...). Pozwany nie kwestionował również faktu otrzymania wezwania do zapłaty z dnia 13 maja 2014 r. W toku sporu podniósł, iż roszczenie powoda zostało przez niego uznane jeszcze przed wytoczeniem sporu.

(Dowód: protokół odbioru – k. 8-9, faktura VAT nr (...) – k. 10, wezwanie do zapłaty z 13 maja 2014 r. – k. 11, pismo pozwanego z 15 maja 2014 r. i 12 maja 2014 r. – k. 12-14).

Pozwany ze swojej strony, w sprzeciwie od nakazu zapłaty podniósł zarzut potrącenia kwoty stanowiącej wartość przedmiotu sporu z przysługującą mu jego zdaniem wierzytelnością w stosunku do powoda za wykonane roboty budowlane w R. przy ulicy (...). Powód, w piśmie przygotowawczym z dnia 21 lipca 2014 r. nie kwestionował co do zasady faktu wykonywania przez pozwanego robót opisanych przez niego w sprzeciwie od nakazu zapłaty, niemniej jednak zarzucił, iż roszczenie pozwanego z tego tytułu jest co najmniej przedwczesne, a jako takie nie jest wymagalne. Zwrócił przy tym uwagę na fakt, że zgodnie z § 7 pkt 1 umowy zawartej między stronami wynagrodzenie przysługujące wykonawcy miało być płatne przelewem, na podstawie protokołu odbioru robót poszczególnych etapów lub protokołu końcowego. Zdaniem powoda, pozwany takich protokołów nie posiada, albowiem nie wykonał robót zgodnie z zawartą umową i zleceniami, a ponadto nigdy nie zgłosił ich zakończenia.

(Dowód: pismo powoda z dnia 21 lipca 2014 r. – k. 52).

Sąd oceniając przedłożone przez strony dowody z dokumentów oraz po przeprowadzeniu dowodu z przesłuchania stron (o co wnioskował w pozwie powód) uznał, iż roszczenie powoda jest zasadne. Przede wszystkim zauważyć należy, iż pozwany uznał zarówno co do zasady, jak i co do wysokości wynagrodzenie powoda za wykonane roboty budowlane i wynika to wprost zarówno z jego pisma z dnia 15 maja 2014 r., stanowiska wyrażonego w sprzeciwie od nakazu zapłaty, ale również zeznań złożonych na rozprawie w dniu 24 września 2014 r.

(Dowód: pismo z dnia 15 maja 2014 r. oraz zeznania – 63/2 nagranie: 00:20:27 – 00:29:41).

Pozwany nie kwestionował również w swoich zeznaniach zasad ustalonych w umowie z dnia 10 września 2013 r. co do sposobu rozliczeń z powodem za wykonywane przez siebie roboty, a przedstawionych przez powoda w

piśmie przygotowawczym z dnia 21 lipca 2014 r. Podkreślić należy, iż zgodnie z dyspozycją art. 498 kc, gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze,... , a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed Sądem.

W stanie faktycznym zaistniałym w niniejszej sprawie pozwany podniósł co prawda zarzut potrącenia przysługującej mu wierzytelności z tytułu wynagrodzenia za wykonane przez siebie na rzecz powoda roboty budowlane powołując się na oświadczenie o potrąceniu z dnia 9 lipca 2014 r., niemniej jednak, zdaniem Sądu nie wykazał wiarygodnym dowodem, iż posiada w stosunku do powoda wymagalną wierzytelność.

Na okoliczność zarzutów podniesionych w sprzeciwie, w tym zwłaszcza przysługującego mu wynagrodzenia z wykonane roboty, pozwany przedłożył kserokopię pism w postaci rozliczenia prac wykonanych przez powoda na rzecz pozwanego, rozliczenia prac wykonanych przez pozwanego na rzecz powoda, umowy z dnia 10 września 2013 r. oraz zleceń nr 1 i 2 z 2013 r. (k. 38 – 43). Przedłożył również faktury z dnia 23 grudnia 2013 r. 22 listopada 2013 r.

(k. 44-45) podnosząc, iż zostały one podpisane przez powoda, co oznacza, iż powód potwierdził fakt wykonania robót. Okoliczności tej powód zaprzeczał, zarówno w piśmie przygotowawczym z dnia 21 lipca 2014 r., jak i w zeznaniach złożonych na rozprawie w charakterze strony w dniu 24 września 2014 – k. 63, nagranie 00:07:56 – 00:19:41) stwierdzając, iż co prawda podpisał faktury potwierdzając w ten sposób fakt ich odbioru, natomiast odmówił zapłaty, albowiem zaawansowanie robót wykonanych przez pozwanego na dzień

31 grudnia 2013 r. wyniosło około 40%. Na okoliczność zakresu wykonanych przez siebie robót, jak i ich wartości pozwany, w ocenie Sądu Okręgowego nie przedłożył żadnych wiarygodnych dowodów. Na podstawie zeznań pozwanego, ale również powoda Sąd nie mógł dokonać weryfikacji podnoszonych przez strony zarzutów dotyczących tej kwestii. Kserokopie załączone przez pozwanego do sprzeciwu od nakazu zapłaty nie zostały nawet uwierzytelnione, przez co już sam ten fakt uniemożliwia nadania im przymiotu dowodu

w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Wbrew postanowieniom umowy, którą pozwany sam załączył do sprzeciwu (a której treści powód nie kwestionował) nie wykazał on, aby za wykonane roboty, których wartość zgłosił do potrącenia sporządzony został protokół odbioru, który miał stanowić w myśl § 7 pkt 1 podstawę do dokonania zapłaty. Oceniając przedstawione przez strony postępowania dowody, w granicach wyznaczonych treścią art. 233 § 1 kpc, Sąd Okręgowy nie przesądza w niniejszym stanie faktycznym, że pozwanemu nie przysługuje żadne wynagrodzenie za wykonane przez niego roboty, niemniej jednak zarzut potrącenia podniesiony w sprzeciwie od nakazu zapłaty nie mógł być uwzględniony jako skuteczny, a to wobec faktu niewykazania przez pozwanego wymagalności przysługującego mu roszczenia, które mógłby zgłosić do potrącenia. Dalsze kwestie wynikające z zeznań stron postępowania, a dotyczące jakości wykonywanych robót, terminowości wykonania dla niniejszej sprawy pozostają bez znaczenia.

Reasumując, Sąd Okręgowy uznał roszczenie powoda za zasadne, co oznaczało zasądzenie kwoty 94.306,56 zł na podstawie art. 647 kc (pkt I wyroku).

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 kc i art. 455 kc (pkt I), natomiast o kosztach postępowania – mając na uwadze ostateczny wynik sporu – na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc (pkt II). Koszty postępowania obciążają pozwanego w całości, albowiem uznał on co prawda roszczenie powoda przed wytoczeniem powództwa, jednakże należności dotychczas nie zapłacił.

Ponieważ powód był częściowo zwolniony z obowiązku uiszczenia opłaty od pozwu, Sąd na podstawie art.113 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał ściągnięcie brakującej opłaty od pozwanego (pkt III).